

یادداشتی از ناهید مظفری فعال رسانه و فرهنگی اجتماعی

وقتی کلید خانه تنها آرزوی جوانان بافقی می‌شود؛ ۱۰۰ هکتار امیدی که نباید دود شود

این روزها در بافق، قصه، قصه‌ی انتظار است؛ انتظاری که برای خیلی از جوانان، از سال ۹۹ شروع شده و حالا با گذشت چند سال، تبدیل به دردی مشترک شده است.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، ناهید مظفری فعال رسانه و فرهنگی اجتماعی در یادداشتی با عنوان «وقتی «کلید خانه» تنها آرزوی جوانان بافقی می‌شود» وقتی صحبت از «نهضت ملی مسکن» و «طرح جوانی جمعیت» می‌شود، برای جوانان ما این‌ها فقط چند کلمه در بخشنامه‌های دولتی نیستند؛ این‌ها تنها راه رسیدن به سقف و دیواری است که بشود نامش را «خانه» گذاشت و زندگی مشترک را زیر آن آغاز کرد. ممنونم

خبر رسیده که بالاخره قرار است ۱۰۰ هکتار از زمین‌های پشت دانشگاه آزاد، به این متقاضیان اختصاص پیدا کند. اما پشت این عدد و رقم‌ها، هزاران دل‌شوره نهفته است. مسئولان راه و شهرسازی بافق هم به خوبی می‌دانند که دیگر وقت دست‌دست کردن نیست؛ آن‌ها خودشان هم اعتراف کرده‌اند که دیدن چهره‌ی جوانانی که هر روز راهی ادارات می‌شوند و با چشمانی نگران، پیگیر سرنوشت زمین‌هایشان هستند، دیگر جای تأمل بیشتر ندارد.

حرف دل ما ساده است: آقایان مسئول! برای ما که سال‌هاست در لیست‌های انتظار خاک می‌خوریم، هر روز تأخیر، یعنی دورتر شدن از رویای داشتن یک سرپناه.

خوشبختانه این بار مسئولان محلی اداره راه و شهرسازی، هوای جوانان را داشته‌اند و تأکید کرده‌اند که نباید تصمیمات موازی و حاشیه‌ای، این فرصت طلایی (همین ۱۲۰ هکتار موجود) را از دست داد. آن‌ها به درستی متوجه شده‌اند که اولویت اول باید «تعهد روی زمین مانده» به جوانانی باشد که جوانی‌شان پای انتظار برای همین قطعه زمین‌ها سپری شده است.

امیدواریم این ۱۰۰ هکتار، نه فقط روی کاغذ، بلکه در عمل، به کلید خانه‌هایی تبدیل شود که جوانان بافقی بتوانند در آن بدون دغدغه، بساط زندگی‌شان را پهن کنند. حالا چشم‌های زیادی به این تصمیم نهایی دوخته شده؛ بیا باید نگذارید این بار هم امیدها به در بسته بخورد.